

Google, Okyanuslara da El Attı

“Google Earth”le yeryüzünde, “Google Sky”la da gökyüzünde, hem de oturduğumuz yerden dolaşma olanağını sağlayan arama motoru Google, şimdi de okyanusları ve sualtını ayağımıza getirmeye hazırlanıyor. Yeni üç boyutlu haritanın adı da, en azından şimdilik “Google Ocean.” Google Ocean da olasılıkla diğer üç boyutlu uygulamalara benzeyecek ve bize sualtı topografyasını (batimetri) inceleme, belirli noktaları ve oralarda gerçekleşen etkinlikleri arama, istediğimizde görüntüye yaklaşarak sayısal ortamda dolaşma olanağı sağlayacak.

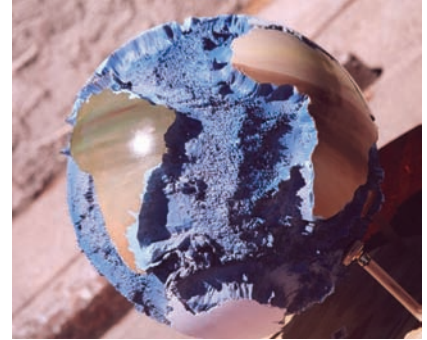
Google Earth’de okyanuslar için henüz gerçek bir derinlik modeli yok; yani bir sanal denizaltıya atlayıp okyanusun kanyonlarını daha dolaşamıyoruz. Yeni

haritaysa öncelikle deniz tabanının derinliklerini gösteren ve sonradan eklenecek veriler için taban oluşturacak olan temel bir katman içerecek. Haritanın bazı bölgeleri de yüksek çözünürlüklü görüntülerle ayrıntılandırılacak. İklim olayları, akıntılar, sıcaklıklar, batıklar, mercan adaları gibi veriler, bu ana katmanın üzerinde yer alan ek katmanlarla sunulacak. ABD’deki Scripps Oşinografi Enstitüsü’nde Jeolojik Veriler Merkezi Başkanı Stephen P. Miller projeyi şöyle açıklıyor: “Google’ın yaptığı, alanı sağlamak olacak. Bundan sonra da herkes buraya doluşup verilerini ekleyebilecektir.”

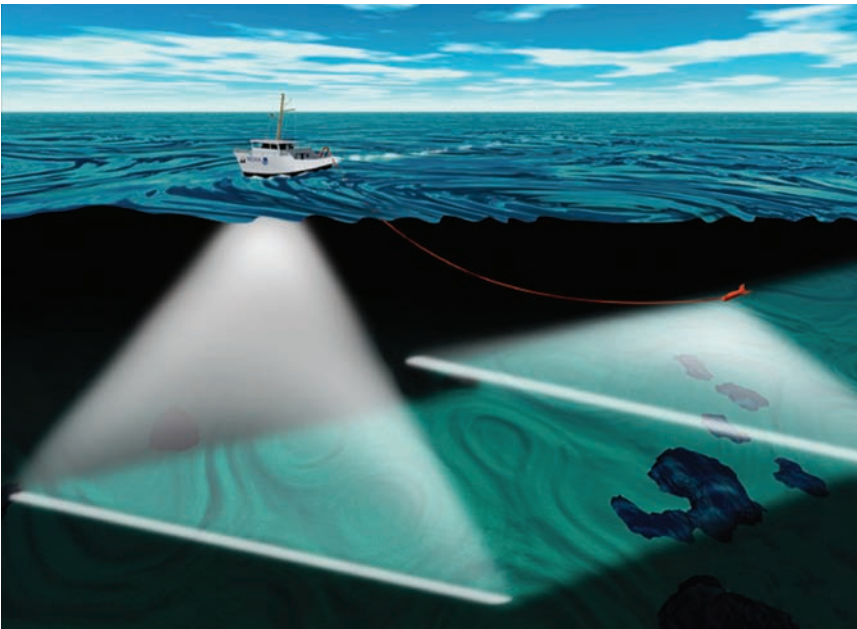
Uydu görüntüleme yöntemleriyle yerküre artık tümüyle elimizin altında; hatta gökyüzünün bilinen bölümünün

önemli bir oranı da. Ancak aynı şey, gezegenin % 70 kadarını kaplayan denizler için geçerli değil. Sonar aygıtları aracılığıyla ayrıntılı biçimde haritalanan deniz dibi alanının yüzdesi çok düşük. “Okyanusları yüksek çözünürlükle haritalamak, gemiyle yaklaşık 100 yıl sürecek bir çalışma gerektirir” diyor Enstitü’den Dave Sandwell.

Google Ocean’ın kaynaklarından biri, Scripps Tahmini Derinlik Haritası verileri olacak; bir diğeri de çeşitli oşinografi enstitülerinden gelen yüksek çözünürlüklü ızgaralar (kareleme sistemi). Deniz dibinin ancak çok küçük bir oranını kapsayan bu ızgaraların verileri çok-demetli sonar aygıtlarından yararlanan gemilerden geliyor. Olası bir kaynak da, ABD’deki Columbia

Üniversitesi’nin Lamont-Doherty Yer Gözlemevi’nce biraraya getirilmiş ayrıntılı “döşemeler”. Bunlar yüksek çözünürlüklü ve gölgelendirilmiş görüntüler, yanısıra tüm okyanusları kapsayan dijital yükseklik modellerini içeriyor. Bu sayede Google Earth’tekine benzer, sözelimi görüntüye yaklaşıp uzaklaştığı ya da gezegen yüzeyine istenen eğimin verildiği bir etkileşim ortamı yaratılabileceği umuluyor. Google Ocean’dan önemli bir beklentiyi de Miller dile getiriyor: “Google Ocean ile elde etmeyi umduğumuz bir sonuç da, incelenmeyi bekleyen daha ne kadar bölge olduğunu anlayabilmek. Yalnızca birkaç haftalık radar verisinin incelenmesi sonucunda Mars’ın yüzeyine ilişkin elde etmiş olduğumuz bilgi, iki yüzyıllık araştırma sonunda okyanus diplerine ilişkin bilgi birikimimizden daha fazla.”

http://www.news.com/8301-10784_3-9931412-7.html